

חדשנות
— 770 —
בית חיינו
— * —
גליון מס' 15
יום ה' יג תשרי — יום ה' כח תשרי
השנה תהא שנות ניסים
— פנימי —

האדם, שבזה נכללים כל השינויים והמאורעות בחיה האדם, ועל כולם אמר "יודו לה' חסדו" על הניסים שעשה. כמו כן בשונה זו תשען של השנה יכולה ("שנהנו") מל' שינוי הכלול בתוכה את כל השינויים) תהייה שנת ניסים.

כ"ק אד"ש חילך שטר של دولار אמר לזכה לאנשים נשים וטף. בשעת החוליקה חייבים הרבה מהאורחים שהגנוו הינם לקראותם הג הסוכות הבעלייט.

יום שישי י"ג תשרי עבר חג הסוכות: אחר תפילה שחרית ב 30:11 כ"ק אד"ש החל בחולקת הד' מינימ. השלחן היהת בג"ע התחתונו. שם על השולחן הניתו את הד' מינימ. כ"ק אד"ש הוציאו עוד הדסים מהדרו. ולפניהם החלקה בדק את הלובדים שהיו על השלחן.

אחר כך מסר להרב דוד שי ראסקין 2 לובדים וdzים וערבות כד' שיאגונד אותם עבورو [זו השנה השני' שמוסר לו לאחד את הלובדים].

אחר עברו נציגי חב"ד מכל העולים ולקחו ד' מינימ. מעל השלחן. וכ"ק אד"ש עמד בפתח חדרו ולכל Ai' שעבר אמר "ממשיק זיין על כל השנה". היו כאליה שבעת מעשה בקש ברכה או שלא לכי'ק אד"ש ונעה להם. אח"כ עברו הזוכים בגורל מכל המkommenות הם קיבלו dzים. אח"כ בא-כח כפ"ח מס' 4 אתגרגים מפארדי הכהן. שחיו מונחים ב קופסאות, וכ"ק אד"ש הכנס את האתגרגים לחדרו ואמר ברכה קרצה.

יום פרט של Ai' התמיימים
לאחריות כלל וכלל

בין יהכ"פ לחג הסוכות:
בימים אלו כ"ק אד"ש נכנס לכל התפילות כשהוא לבוש בסיטוטוק משי. זה Ai' מחידושה של שנת ניסים. לקראותם הג הסוכות יצא מאמר מגוה מכ"ק אד"ש שנאמר בהתוגדות פר' האזינו י"ג תשרי היטשל"ט ד"ה וללחם לכט ביום הראשון וגוי.

יום חמישי י"ג תשרי יום ההילולה של כ"ק אדמ"ר מהר"ש:
לפני תפילה שחרית הקהל שר את הניגון "לכתילה אריבער" בניגוחו של השליה הרב שלמה שי קוני. וכשכ"ק אד"ש עלה עליה הסתובב לעבר הקחל וועוד את השירה בידו, בשעת אמרת הקדיש של הילדים. [גינוי של Ai' מתושבי השכונה שנקטף בדמי ימי] כ"ק אד"ש הביט עליהם מבט מיוחד [וכך בכל שאור התפילות בימים הבאים].

היום נסע הרבי שליט"א לאוחל לפני השעה 2:00 ולפני שנכנס למכונית חילק צדקה לילדיים. וחזר בשעה 8:00. אחר התפילה החל באمرة שיחחה שבת דבר בעיקר על Ai' שהשנה מלאו ק"ז שנה מים ההילולה הראשון של אדמ"ר מהר"ש.

וקישר את מזמור ק"ז שבתהלים עם השנה שאנו עומדים בה כתע — תש"נ. שכטם שבמזמור היניל מדובר על "אורבעה שצרכיכם להוזות" וכ"ק מווי' אדמ"ר ביאר את ארבעת ענינים אלו בעבודת

התקינה התוגדות חסידית עד לשעת
הקטנות של הלילה.

מענה כ"ק אד"ש על ההודעה ע"ד כנס
ראשי ישיבות חב"ד מכל העולים במלי"ח
770: "נט' וט' ת"ח וזהן גרא זמן
שמחתינו ותהא פעולה נשכחת עאה"צ".

התפילה והחתוגדות של כ"ק אד"ש, גם בין השיוות ציל שקט מוחלט. כבר חזקה לדין נצח שכן זהו בפעם השלישי.

ר' דוד רסקין אמר שהזו ע"ד ג'
תמוז שלחדים הוא יו"ט גדול יותר
מייב' תמו כיוון שהוא הצלחה בבריאות
הרבי. ועוד'ז' בנדוי זהו דין נצח
בכבודו של כ"ק אד"ש.
לאחריו כל הנאמנים הצלחה בתוגדות
הבלתי רשות נמשכה כל הלילה, כולל
ריקודים דין נצח.

שיחת יום ד' כו תשרי:
בשיחה שערכה הפעם כעשר דקות לערך,
עורר כ"ק אד"ש להתכוון לשבת בראשית
מכיוון שכפי שיחוד ממעיד את עצמו
שבשת בראשית, כך יהיה בכל השנה,
וצרך שענין זה לא יהיה רק באופן
כללי, אלא שההתעוררות תרד לפריטים
דוקא.

"אה"צ להצלחה בכל הńיל ורבה.
כדי להתענו:
(1) ע"ד הויל דקובץ דז"ח דהכנס
(הויל ע"י המזכירות).
(2) לשכת (וועד) יו"ץ בשבייל
השלוחים שי".

בהמשך עורר על בניית בניינים
ומוסדות חדשים בכל מקום, בשנים כאלו
שייקימו בתוכם את שלושת הקווים
שלעליהם העולם עומד, תורה עבדה
וגמלות חסדים.

**לזכות
כ"ק אדמ"ר שליט"א
לאירועים ימים ושנים טובות**

יום חמישי כ' תשרי:
לפני השעה 00:00 נסע לאוחל וחזר
לערך בשעה 7:00 ולאחר כמה דקות
لتפילה. אחר תפלה מעריב אמר שיחח:
בשעה 9:30 התקינה חוגגת סיום ספר
משפטים ברמב"ם בהנחיתו של הר'
יקותיאל שי רוף. בהמשך הלילה

עד מנהלי בת-חביב'ד בארץ קודש
איגוד תלמידי חישובות כפר חב"ד
(בית חנן להשב"ר)

ניתן לחסין [פעמים בשבוע] ע"י חפאקס או בדואר
טל' 9607-646 * * *

יום ד' בו תשרי:
בחצחות הגען הידיעה שדיין נצח.
הידיעה התקבלה בשמה רבה ורתקת החל
באמירת לחים.

מפני השמוועה: כי'ק אדי'ש שאל את
ריל'ג האם הקחל אמרו להים? ריל'ג:
ודאי' אדי'ש: מיט הגבלות אדרען אן
הגבלות [עם הגבלות או בל' הגבלות?]
ריל'ג: כי'א לפי הבנתנו. אדי'ש: סיאיז
טאקע א שנט ויסים, אבער סייז אל זיין
מייט הגבלת [אכן, שנט ייסים אן שיהה
עם הגבלת].

לפני תפילה מנוחה הקחל החל
בריקודים. בשעה 3:15 נכנס כי'ק אדי'ש
لتפילה כשהוא לבוש בסירוטוק משי
ומגבעת מחודשת. כשגעה לבימה הסתובב
לעבר הקחל והניף את ידו בעוז. בישים
שלום ניגן החזון וכי'ק אדי'ש עוזד
בידו וכן באך צדיקים עוזד חזק. אחרי
מנוחה התקימה ב777 למיטה התועדות
חסידים.

לפני הצהרים התקיים כינוס תלמידי
השלוחים העולמי.
בשעה 10:00 החלה התועדות חסידיים
גודל ב777 עיי' אגוחיה.

על הבימה שהיתה מצד המעריב של 777
ישבו חברי אגוח'ה חבורי הבד'ץ
דחסכונה ורבנים ואורחים חשובים. בין
הנואמים דבר הר' י. קריינסקי
(מוסcovite כי'ק אדי'ש וחבר אגוח'ה)
וספר בהקשר לביקשת כי'ק אדי'ש בשיחה
היום לתקים מוסדות חדשים - שלפניהם
זמנם מה בקש כי'ק אדי'ש מהם את הרשيمة
הכללית של כל מוסדות חב'ץ ברחבי
תבל, כשהגישו את הרשيمة העיר כי'ק
אד'ש "אבער קיון טויזנט איז נישטא
[אבל אף] (מוסדות) עדיין איז".
שבועו לשבעה לדלה הרשيمة, אך עד'ין
לא הגיעו למסוף אלף. בעבר ר' ר'ה
האחרון הודיע כי'ק אדי'ש שירשו ווינו
המחאות לכל המוסדות ברוחבי תבל לרל'ג.
שנת המתאים להולדת חב'ץ, והוסיף
שירשו אלף המהאות. כי' פה'ן איז
המשיך הרב קריינסקי - כונתו של כי'ק
אד'ש הייתה שגם מוסדות חדשים שיקימו
כעת, עד שיגיעו למספר אלף, יוכו
לקבל מהמחאות הניל'.

לאחר מכן דבר ר' י. בהן שי' שעטה
הוא חומן להתחזק בכבודו של כי'ק אדי'ש
ואפי' בדברים קטעים, ולדוגמא: בamu

והן נון כפופה. היחידות ארכה כשעה
לערך.

אחים' עבר כי'א ומסר את הפתקא שלו
ביד כי'ק אדי'ש וכי'ק אדי'ש נתן לכ'יא
שטר של דולר לצדקה. בד'כ אמר לכ'יא
"ברכה והצלחה". זה ממש כמו
משמעותם. אחים' נכנסו בר' מוצואה
ובנות-מצואה והוריהם ולפניהם אמר כי'ק
אד'ש שיחת קצהה שארכה כ10 דקות:

הקב'ה יעוז ויברך את כאו'יא מכט
אלו שמנגים ל'בר-מצואה' ול'יבת-מצואה'
ובזכותכם גם את ההורים שתנכו אותן
בஹמש עורר על נתינה לצדקה ביום
הברמ'ץ והbam'ץ ועד'ז לאמירת פרק
תהלים המתאים — פרק יד - ושכ'יא
ישפיע על חבריו שנם הם יתנוו כד'.

אחים' נכנסו חתנים וכלהות ולפניהם
דיבר כי'ק אדי'ש קרוב לו 10 דקות:
בירך את החתנים והכלות בהצלחה
רבה, ואמר שחתונות מבאים לקיום
היעוד יישמע עברי יהודה ובחוויות
ירושלים" וגוי' ובסיום הזכיר על
הנתינה לצדקה של החתנים והכלות
וקרוביים בקשר עם יום החתונה.

אחרונים נכנסו תלמידי התתמיינים
הרבים. ולפניהם אמר כי'ק אדי'ש שיחת
שארכה כרבע שעה:

של כל הברכות האמורות קודם, אמרו
ושיעיכים גם ובמיוחד לבחורי הישיבות.
� וורר על כד' שליימוד התורה ציל'ל
באופן של "תורתם אומנתם", מכיוון
שאו עליהם דאגות הפרנסת, ועוד שעיני
השמיים ציל'ל אצלם בקרוב, ואילו ענייני
הארץ, העניינים החומריים, ציל'ל שהיו
אצלם "מרחוק". לימוד הנגלה של בחור
ציל'ל כמו שחשד לומד, ולאידך שלמדו
במיוחד עבור האורחים שתגינו לחצרות
קדושינו מכל רוחבי תבל, ככל שננה.

בחלקה הראשון של השיחת דיבר על כד'
שכיוון שנמצאים כת' במקומות חדש, אזוי
אין מספיק החריזו בתוך ביהכ'nis, אלא
יוציא' שחריזו בתוך ביהכ'nis, אלא
צראיכים להחריזו כת' פעם ונספת. ואם
אתם תשתקו - אצטרך להוציא אותן כד'
חובה, שאת זה כבר עשיתי, ותעשה
אסיפה רבתיה של כל העולם, אנשים,
נשים וטף, ותחליטו בתוך שאר
המחלות, האם להחריזו את החריזה
חניל...

בחמיש' השיחת, הזכיר את האשפיזין

הקהל הכריז מיד גוט שבת גוט יו'יט
גי'פ. כי'ק אדי'ש חיך בשבעות רצוו
ומיד לאחמנ'כ החול לנגן "ושמחת".
והקהל המשיך לשיר בשמחה רבה וכי'ק
אד'ש עוזד בידו.

באמצע פנה למזוכיר ושאל "איופה
הילדים שאומרים קדי'ש? מיד הביאו
פנה וחניף את ידו לעברם.

אחים' המשיך באמירת השיחת, שהיתה
קצתה, ובה תבע לשמהו בשמחה בית
השואבת, ובמיוחד בחתams לעובדה
שבישועו החומש היומי מסיים מיט את כל
ספר דברים — ברכה — שהוא בדורות
השמה של שמח'ת שאז מסיים מיט עזון
התורה, ואיך גם השמחה היום ציל'ל מעין
ודוגמת השמחה של שמח'ת שהיא בily
הגבלות.

בסיום השיחת החל שוב בניגון ושמחה
בחגיג' ווזד במיוחד את הילדים הניל'.
ויצא מביהכ'nis כשהוא מעודד מאד את
השירת.

כעבור מספר דקות יצא כי'ק אדי'ש
לסוכה של האורחים [שנמצאת בין הבניין
של 770 לבין הספריה] והורה להר'י
משה שי' ירושלבסקי "מכניס האורחים",
שילך לפניו כל הדרכ. כשגעה לסתוף
הסוכה עלה לסטענדר וחל שיחת קצתה
במיוחד עבור האורחים שתגינו לחצרות
קדושינו מכל רוחבי תבל, ככל שננה.

בחלקה השנייה של השיחת דיבר על כד'
שכיוון שנמצאים כת' במקומות חדש, אזוי
אין מספיק החריזו בתוך ביהכ'nis, אלא
יוציא' שחריזו בתוך ביהכ'nis, אלא
צראיכים להחריזו כת' פעם ונספת. ואם
אתם תשתקו - אצטרך להוציא אותן כד'
חובה, שאת זה כבר עשיתי, ותעשה
אסיפה רבתיה של כל העולם, אנשים,
נשים וטף, ותחליטו בתוך שאר
המחלות, האם להחריזו את החריזה
חניל...

בחמיש' השיחת, הזכיר את האשפיזין
של היום — אברם אבינו, שעסוק במיזוח
בחכונות אורחים ועי' שכ'יא לימד
מדרכיו וויסוף בעשיית צדקה וחסד, זה
יגרום שהקב'ה יעשה איתנו צדקה ויביא
את הנואלה.

ברכת כי'ק אדי'ש בערב סוכות:
הקב'ה יעזר שנמשיך את החמשות של
הഗ' הסוכות על כל השנה כולה. ובפרט
שהיום הראשון הראשון של חג הסוכות כל השנה
בימים החשובים, שאז נפעים כל העניינים
מAMILA, עיי' הקב'ה בלי עבודת האדים,
ובמיוחד שhortos הראשון של כל השנה חל
ויה'ר שנזכה בקרוב ממש ל"סוכת
עורו של ליתון". ויה'ר שנזכה בקרוב ממש ל"סוכת
אחים' לתקה המזוכיר, ואמר
לכ'יא מאה' ממשיך זיין על כל השנה
כולה". אח'כ אמר כי'ק אדי'ש פרילעכער
פרילעכער יאר און שנתי ניסים".
בסוף ניגש הצלם פרידמן שצלים
בשעת מעשה, ואמר לרבי, "רבי איר
זאלט זיין געונט, הרבי ענה אמען.
הניל' הויסיף ישיר זאלט האבען נחת
פון חסידים". הרבי שליט'א ענה אמן.
החלוקת נסתימה קרוב לשעה 00:12.
לאחר כ 20 דקות עבר ר' אדי'ש בחלקת Dolrim
יעא מחדרו וחתול. בחלקת Dolrim
לצדקה. כי'ק אדי'ש עמד במקום שעומד
בחולקה ביום ראשון.

ולאוחר כ 10 דקות נסכח קרוב לחצי שעה,
ולאוחר כ 2:00 בצהרים נסע לאוחל. [בדרך
כל לא נסע לאוחל בעחה'ס].
כי'ק אדי'ש חזר מהאוחל מספר דקות
לפני הדלק'ן. ואחר הדלק'ן נכנס
לתפילה מנוח בזאל למלعلا.

ליל א' חג הסוכות:
מיד בערב החג מיהרו האנשים לתפוס
מקומות קרוב לבימה של כי'ק אדי'ש לקרואת
השיחת שתאמור אותה תפילה מערב בככל
שנה.

השנה הוסיף על האורץ של הבימה.
והעמידו את הסטענדר [עבור השיחת]
יוטר לכיוון הקחל.

בסיום התפילה פנה כי'ק אדי'ש

לסטענדר השני וחתול באמירת שיחת.

שיחת ליל א' חג הסוכות:
בנוסף לכל החריזות שבחורי הנガイ,
שכח להחריזו על דבר נוֹסָף — ג'וט' שבת
גוט יו'יט' ג'יפ. מכין שכעת נמצאים
אנו בתה הסוכות זמן שמחתינו, ויה'ר
שנזכה ליום שכלו טוב ושמחה.

נאמר "מי שלא ראה שמחות ביה"ש לא ראה שמחה מימי".
בפרט שהגע אליו שמוועה שביליה הראשון לא רקדו מספיק עד באפנ' שהרחוב עצמו יركוד. (אז די גאס זאל טאנצן) ויהיר שיטגלה שטעמזה זו אינה אמיתית, אך אף אם היא נוכחה הרי או' פעם לא מאוחר, ואפשר להשלים את מדרך הטעב.

ואף שיענס הנבלות בזמן שצרכ' לאכול סעודת יי'יט וכו', הרי אפשר להמעיט מacciילת הבשר והדגים ואף משתית היין. והעיקר למעט בדיור ולהרבות בעשית עניינים אלו (יוויניקער רידן אוון מערטאין).

ומכיוו שמחמותה קשורה עם שאיבת המים ואין מיס אלא תורה. הרי מתאים לנו' כתע את הניגון של שמח'יט!

כ"ק אד"ש החל לנו' ניגון הקפות לאבינו זיל, והחל מניף בידו הימנית בחזקה בתנועות כמו בשמח'יט. פניו חקי' קרנו משמחה בלתי מוגבלת והקהל רקד על מקומו במשך זום. והגבר את חשורת והשמחה בירתר שעת ויתר עוז. הקחל כלו' לשכמאצע החקפות.

אחר הניגון חמישיך כ"ק אד"ש ודיבר על האושפזין שבאים בחג הסוכות, חן האושפזין שכטובים בזוהר וחן האושפזין החסידיים. והורה ללמידה מהנהגותם מעשיהם ותורונם. החל מהOSHPIZIN שבאים הלילה — תורותם של הבושים וחמניג' ושאר דבותינו נשיינו ממלא' מקומות.

והעיקר — להוסיף בשמחות ביה"ש בחתפסותם לעלה ממדונה'ג, גם עם עצמו, וגם להשפיע על אחרים "טופח עים לחטפיה" ובמיוחד בעמדנו בשנות ניסים ועiker חנס שהוא נס הגאולה. והניסים שהיו לפנין' ויהיו לאחיז'. זה מתחיל בעיקר עיי' שכ"א מתנהג באפנ' של "נס". לבני מעמדנו ומצבנו שלפנין' שעיז' יתנהג הקב"ה עמו באפנ' של נס

ואם ישאל יהודי — איך בכוחו לפעול את הבאת המשיח זיין' ומה' המשעה עיז' הוא מהOSHPIZIN החסידי של היום הבעש'יט שכל התנהגוו היהת באפנ' של "יא בעל שטסקע הנהגה" למללה מדריך הטבע, וכך גם לכ"א יש את בח' הבעש'יט שבו ולכן בכוחו להתנהג למללה מדריך הטעב.

בסיום השיחה אמר הקחל בקול רם "יגוט שבת גוט יי'יט ג'יפ" וכ"ק אד"ש ערדד בידו בכל פעם והקהל המשיך בניגון שמח'יט.
לאחר סעודת החג קהלה' חת' ואנ'יש, יצאו לרוחבות קראנן' הייטס בעיקר ברחו'ב קינגסטון פינוט' מונטגומי'רי. המשטרה חסמה את הרוחבות הניל' לתנועת כל' רכב. והקהל יצא בריקודים לנחבים שנמשכו כל הלילה.

יום א' דח' השוכות:
במשך הבוקר היו אלה שחשבו אולי יתוודע כ"ק אד"ש בשבת זו כפי שהיה בש'ק' וו'ס אי' דורי', אבל אחר התפילה הוכרזו עיי' הגבאי על תפילה מנוח ב-45:5. קראות תפילה מנוח כבר מירח הקחל לתפוס מקום לשיחת שתחיה אחר תפילה מעתמול.
לאחר תפילה ערבית הכריז הגבאי ר' יהושע שי' פיניסון עבר כל הקחל ג'יפ גוט יי'יט. כהראת כ"ק אד"ש בשיחות של אtamול והקהל ענה אחוריו. כ"ק אד"ש חיך' וחתול באמרות השיחה.

שיחת ליל ב' דח' השוכות:
הרבי פתח את השיחה: יי'וד מ'יש בכ"מ וכי'ה מנהג ישראל שעיל כל דבר שרואים יש להוציא הנגה והערת וכן נס בנוגע להכרזתו של הגבאי יש להעיר שצרכ' לנו' את הניגון "ישמחת בחג'יך" וכי'וב' כמו שנגנו אתמול לאחרי ההכרזה.

כ"ק אד"ש החל לנו' "ישמחת" ועוד בידו ובפטר עבר הילדים הניל'. לאחר מכן מכך המשיך בשיחת ותבע שוב ושוב לשמהו בשמחות בית החשובה בלילה שני' יותר מהשמחה בלילה הראשון בתהאמ' כלל הדיע' מעlein' בקורס. ובפרט כשחמודובר בשמחות ביה'ש עליה ניסים ויש מקום כתוב חן נון פשוטה

ברגעים אלו הסתינו 2 יממות של שמי' ושמח'ית. מלאים וגוזדים בשמחה והתעלות רוחניות ויהיר שנזכה להמשיכם על ובכל השנה כולה.

יום שני ב' דח' תשטי', אסרו חג:
בתפילות אמר קדיש. בשעה 1:00 לערך נסע לאו'ה.

חזר מהו'ה לערך בשעה 30:7 בתפילה מנוח עריב' החל באמירת שיחה. וכשבייאר המשניות בעבודת הי' הבית בסידורו במשניות.

בחולוקת הדולרים - שנשכח למללה משעה — כשבער' השוחט ר' מוטל ליפשץ במסוכנה שאל את כ"ק אד"ש: איך לקרו' לשיח'ה "אחי' תנאים" או "תומכי תמיים"? כ"ק אד"ש: מה זה נגע עז' מעט משה מגע. ותמסור להם זאת. היל ענה שימסור. אד"ש: ותמסור לחם שתוכנו לו'ה. אח'כ' ברכו בנסיעת טוביה.

היום התקיים ב-770 כינוס תורה השתתפו בו ראשי ישיבות ורבנים מהאורחים, היכינ'ו נערך ברוב פאר והדר. בלילה המשיכו בהתועדות לעין' הר' מרדי' מעתליק זיל' שה' הרש ישיבה. ובסיומה חולק מחילה והמים שכ"ק אד"ש נתן עbor היכינ'ו תורה. שע' 2:40 — חמיש' שעות ועשרים דקות!

יום שלישי ב' דח' תשטי':
תפילה עריב' התקיימה בזאל למללה, היו'ת ולמטה סודרו את ביה'כינ'ס ליהידות. בשעה 8:00 נכנס כ"ק אד"ש ליחידות.

בתחילת היתה היחידות הכללית לכל האורחים אנשים נשים וטף — קה' גודל שמילא את בית הכנסת. כ"ק אד"ש שב' ליד שלחו' קטו' ובכינ'טו אמר שיחה:

דובר בהרחה על כך שדוקא בשיחות נפרדים זה מזה אז מתבאה האחדות האמיתית שלמרות הריחוק שבין אחד לשני, מ'ם הם מאוחדים, וקיים לפרשת השבוע, שהבריאה מצ'יע' היא מאוחדת "בראשית ברא אלקים", ובנ' עיי' עבד'ם פועלים אחדות געלית יותר בכל הבריאה. כמו'יך דבר על כך שנמצאים אנו בשנות תש'ין' שהרheit של תהא שנות ניסים ויש מקום כתוב חן נון פשוטה

שיח'ה ג' ד'':
עורר ע"ד המעשה הוא העיקר התוצאות בשיעורי חת'ית ורמב"ם ונתינת הצדקה לקרו' השנה נוספת על נתינה מיוחדת בקשר לשנת ניסים. נתינה למללה ממדידה והגבלה.

לפני ברהמ' אמר שיש להזכיר שנוסף על שיעורי תורה הניל' יש להזכיר על היכינ'ו תורה שיתקינ' מחר (כרגיל בכל שנה).

חר' ש. לאלבקובסקי מנהלת הישיבה הכריז על היכינ'ו תורה. אח'כ' בירך כי'ק אד"ש ברהמ' ונתן לו את הrella לאחרי תפילה מעיריב אמר כי'ק לMahonת בלילה).

אח'כ' עשה כי'ק אד"ש הבדלה, והתחילה חילket' כוס של ברכה.

לחילק אמר לחים ולברכה. חיך' במוחך' לילדים קטנים. שלוחים ומנהלי מוסדות וכדומה נתן קנקו משקה ובירך בהצלחה רבת. הי' שביבקו' עbor התועדות וצדומה. ונתן גם להם.

באמצע באו' האחים פיאמנטה ותזומרת וניגנו בתופים ובמחולות כפי מיטב יכולות והשמחה גברה.

שעה 2:40 — חמיש' שעות ועשרים דקות!

* א' שעבר ובקש ברכה עbor בטו' הקטנה שגדלה ועדין קשה לה לדבר — אמר כי'ק אד"ש: שלימדו אותה את שורת הדברות

* כשהגע החוץ צאקס' שר'ו ביחס עם התזמורת את השירים ברוסית בבל פעם. בשיר ניע' זורי'ץ' חלאפץ' כי'ק הפסיק את החלוקה ועד' חוך והעביר את הocus' ליד' שמאל וביד' ימ'ן הניף בידו לכל הכוונות, במשך זמן רב' יחסית ובאי' הניגונים סימן לשורך.

* שעברו הקבוצה של תלמידי השלו'ים מלנדון' כ"ק אד"ש נתן עbor' קנקו משקה ואמר "שייעשו התועדות יוז'ן".

בסיום החלוקה התהייש' כ"ק אד"ש לאמירת ברכה אחרונה. ובצאתו התחליל לנו' כי' בשמחה תצא'

שיכול לפעול בכל העולם שיחיה ניכר בו שהי הוא השולט והבעה"ב עליו.

شيخה ב:

"אוכל נשוא" של כל יהודי גנסיות ציל מלמדות התורה, ואף יהודי לא מבין בשכלו כיצד יתכן דבר כזה, מ"מ הוא מאמין בןאמין בכך ש'יאוכל נשוא' הוא מעונייני התורה. וכי הסיפור שאירע עפ' החסידים ברוסיה בזמן שהיה אסור ליהודים לשוחות בעיר הבירה פטרבורג מבלתי תועדה מיותרת, אך שהחסידים שמעו שעשו משפטם השווה כתעת בפטרבורג לא הסטו ולא חיכו עד שהוא יבוא אליהם, וכמו"כ לא עשו شبבות של כסף וכדוםת, אלא החלו לפטרבורג כדי לשם מאמור חדש שהגע מליבוראויטש, למרות הסכנה שבדברו, ולא עוד אלא שם שרנו ורקדנו ברוחבה של עיר באמצע הלילהascal במשהו! וזהו מכיוון שחי נפשם העיר ישנה? והרשות היה מעוניini התורה, וכן נמשכו לכך כמו מלאיהם. ואך שהסיפור אירע ברוסיה אך כי יכול ללמוד מכך הרואה בוג�ו לחוי היום יומ שעליו להרגיש שחי נפשו. הם מעוניini התורה ולא לעשות בזה חשבונות. ולדוגמא: בש מגיעו מוצאי יהוה'פ וטוען שהוא רעב ציל שחוות נפשו של היהודי תהיה מהתפלות, וא"כ אכן מקום לטען ולומר שהוא כבר רעב וכן צריך לסייע את הצום. ואך שכתוב "וישמרתם מאד לנפשותיכם", ובמואר בחס' יקר מועלות הגוף — אך לא זה מה שאcapת לו, אלא שכואכל מתערב בזה ח'אי-זר אשר בקרבי... ולפועל, יש לקבל החלטות טובות חדשות בנוסף ללימוד שיעורי החתית ונtinyה לזכה ל"קון השנה".

אח"כ ציווה לנו את ז' הניגונים. ניגנו: ג' תنوות, א-לי אחת, הקאפהיע, ימין ה', לכתהלה ארבעה, הכהנה, הבינוי, אתה בחרתנו. בחקל מניהנים ניגן כי'ק א"ש בשפטוי. ופנוי היה רציניות. בסיום הניגונים התחילה מיד בשיחות.

אחרי סיבוב הבימה ואמרות הפסוקים עליה כי'ק א"ש על הבימה הגבואה והחל לركוד אבל הפעם יותר לאט וכש מביט על כי'א. והקהל שר ורוקד בשמחה עצומה. 7 סיבובים הסתובב כי'ק א"ש שארכו למשך 10 דקות.

בחזרה מההקפות שרנו הניגון יוחשיב לב אבות כו"ז ועוד בידו הק' במלימן "ונתגבר על העולם". הגבאי הרכיז בשם הרבניים שכ"א יכול לעמוד לתורה ולברך מקומו. ואכן הרובת עלו כד.

חתון תורה קנו כמה חשובים אניש. בדרכו לעלי' לתורה ובחוזה השיב "לחיכים" לכ"כ שאמרו אלו. בתפילת מוסף הי' החזן השליה שלמה שי' קונו. בכתר שר את הניגון של "לכתחילה אריבער". כי'ק א"ש עוד חזק בידיו. מנהה בשעה 5:30. — בזאל למעלה.

התעודות בשעה 5:50 לערך.

כי'ק א"ש נכנס ונטל את ידיו הק' לסעודה. יצא על לחם משנה וטבל במלח, ואח"כ שתה מעט מהמים. הקחל התחליל בניגון שמח.

כי'ק א"ש שאל את ריל'ג האם הילדים הניל' נטל את ידיהם? א' מהם נטל והנתן לו כי'ק א"ש חתיכה מהחלה. א' מהם לא נטל ונטלו את ידיו (מההסל והקורה של כי'ק א"ש) כשכל העת מביט כי'ק א"ש. אח"כ נתן לו כי'ק א"ש ג'יכ' חתיכה מהחלה.

עורן.

شيخה א: שמח'ת חל השנה ביום א' שבו היו הלויים אמרים בבית המקדש "לה' הארץ ומלאה", היינו שמתגלה בכל הארץ יכולה בטילה לה. וזה שבשמח'ת מתגלה בכל ענייני העבודה דרכ' יהוה' ויה'פ שהיה העבודה דתמילכוי עליהם, פועל שחקב'יה מלוך בגלוי על העולם כולו. וזהו הטעם בשמח'ת מקיפים את הבימה 7 פעמים, כדי לפעול את המשכת המקיפים למיטה. ובוים שמח'ת ג'פ וחצ'י כדי להורות שבנוי' חם רך חץ, והחצ'י השני הוא הקב'יה וביחד הם שבע. החוראה: שלכל יהודי נתנו כחות לקרהת אל תגרודם להם תלישות ומניבות הרוח, וזאת עיי' שישברו להם שי'ישראל' ר'ג'ת יש שישים ריבוא אותיות לתורה". וכשם לכל אות בס'ת' נוגעת לשירות כל הס'ת'.

סיום ההבדלה וברכה אחרונה על הין פנה כי'ק א"ש לסתענדער לומר שיחת.

شيخת ליל ג' חג הטוכות: לכל בראש מסתמן יכריז gabai גוט מועד" (— אני לא יכול לעשות זאת כיון שלא עשיתי הבדלה). gabai שי' הכריז גוט מועד ג'פ וכל הקחל עוז. וכי'ק א"ש התחיל לנגן "ושמחת בחגין". *

לאחר מכן דיבר על כך שיש להוסיף בשמחת בה'ש דיללה זה יותר מהימים הקודמים כיון שכעת נמצאים בלבד י' דחג הטוכות, ואם "בתלת זימני הוי חזקה" בכל הדברים, עאכ' כ' שמאדור בחג הטוכות שהוא י'ימן שמחתנו", ובפרט בשמחת בה'ש שעליה אמרו "מי' שלא ראה שמחת בה'ש לא ראה שמחת מימי'ו" שרך עיי' שראה את שמחת בה'ש, יכול לראות ולהבין מה שמחה).

בהמשך דיבר על האופזין של הימים — יעקב אבינו ואדיה'ז, שמכיוון שפנימיות התורה לגבי הזוהר, אינה דבר נס, אלא כמו תושבע'פ לגבי תושבע'כ, لكن חיב להיות שיש נקודה משותפת בין (האופזין שכותבים בזוהר) יעקב אבינו, (האופזין החסידיים) אדיה'ז, שבשנים מצינו הדגשה מיוחדת בוג�ו לתורה — על יעקב אבינו אמר "ויקם עדות בי יעקב ותורה שם בישראל". ואדיה'ז חיבר את השולחן עליון.

ולכן (בנוסף לעניין השמחה) יש להוסיף בלימוד התורה ובמיוחד הוספה לימודי תורה של האופזין בלילה זה, כניל', וזה גם מתאים לשמחת בה'ש שאבו מים ו"אין מים אלא תורה".

וחוראה נוספת השicity בעיקר לשלוחין" שנוסעים בלילה זה ובימים שלאחר מכן כדי להגוג שמחת בה'ש בכל מקום האפררי בתור שלוחין ממוקם המרכז' של כי'ק מ' מוח' אדמ'יר, שעלהם להdagש שהנסעה אליהם מרים מרכז', אל תגרודם להם תלישות ומניבות הרוח, וזאת עיי' שישברו להם שי'ישראל' ר'ג'ת כל עלה עשה הבדלה מוח' סוכה שנבנתה בקצת ביה'נויט' מוח' ובננתה מיוח' לכל. בשעת ההבדלה ח' ניכר על פניו כי' של הרב חי'ק של קורת רוח. אחריו

גביה אותו לנצח נעלם — לבייאת משה זדקנו אז היה כאויא מישראל במועד ומצב של ווכ'ק א"ש החול לנגן" אתה בחרתנו מכל העמים". הקחל המשיך ביתר שתאת יותר עוז. וכי'ק א"ש הניח את ידו להגברת השירה יושב עוד עבר הילדיים הניל' "אתה בחרתנו". זה הזכיר את המחזאה של 777 לאחר ההקפות בשמחה".

אחרי סעודת החג, אנשים נשים וטף יצאו לרוחות קראוון היטס והחלו בדיקודים להבטים בהוספה על אתמול בזמנים ואיכות [כהורת כי'ק א"ש בشيخה]. בכך זמן חלק רקדן בחוץ על שדרת איסטרען פארקווי מול 770.

יום ב' חג הטוכות: בשעה 6:30 בוקר חילקו כרטיסים מוחדים ליד עוזר התור לבך על ד' המינאים של הרבי שליט'א. הראשונים היו אלה שנשארו לרקוד עד אור הבוקר.

בשעה 05:00 יצא כי'ק א"ש לסתוכתו עם הלוב והටרוג בידיו לבך עליהם וספר הרמב'ם בידיו. ולאחר מספר דקות יצא ועמד בפתח השוכה ומסר להרי מאיר שי' הארליג. את הלוב שיתן לרבים לבך עליון.

בשעה 9:45 לערך נכנס לחדרו כשספר הרמב'ם בידיו. בשעה 10:00 נכנס לתפילה שחרית, עודד את השירה. והחלו בתפילה. באמצע חזרת הש"ץ, הר' מאיר הארליג שי' החיזר את הלוב והניחו על הסטענדער של הרבי שליט'א. הרבי

הנהן לו בראשו לאות תודה. במושך לאחר אמרת המוסף של הש"ץ ירד למטה כדי לאפשר לכוהנים לעלות לדוכן לברכת כהנים, ואחרי ברכת הכהנים — לפני שעלה חזרה למוקומו — אמר יישר כח לכל א' מהכהנים.

תפילת מנוח היהנה באתמול ב 5:45: בחזרת הש"ץ, כשהקהל שר "אתה בחרתנו" כי'ק א"ש הסתובב לעבר הילדיים הניל' וכו' לקחל ועוזד חזק בידיו.

לאחר תפילה מרביב, הר' יהודה שי' קלער עשה הבדלה מוח' סוכה שנבנתה בקצת ביה'נויט' מוח' ובננתה מיוח' לכל. בשעת ההבדלה ח' ניכר על פניו כי' של הרב חי'ק של קורת רוח. אחריו

לთאהה, כי זה נמשך במשך זמן, וכך אד"ש הפסיק, והסתובב לעבר הסטענדר מיד ראננו במוחש. מה שמביא לכך אד"ש בكونטרס החදש של המאמר שיצא בידו לאותו כיוון להגברת השירה. ואמר לריל"ג למה הוא לא מוחא כפיים. בין ההקפות סימן לא' מהעומדים ליד ש. גורארוי החל בכיבוד הפסוקים של אתה הרatas. כי אד"ש אמר את כל הפסוקים בפעם הראשונה. ואחרי פעם אמרי של אמרית "אתה הרatas" שוב הסטובב והחל בניגון שמת, אחורי פעם ב' של אמרית הפסוקים החל שוב זאל שניין זיין די גאולה. ואחרי פעם הג' שוב ופרקת.

היום הביבחו את הבימה באמצעות שעליה הרב שליט"א רוקד עם הסית. עיי שהעמידו על הבימה הרגילה עד בימה. חלק מבימת קרייה"ת כדי של הקחל בגללה השוי תופס את ביריו ומנסקו יכול לראות טוב. אבל לא היו בטוחים אם כי אד"ש קיבל את הסית התקע השממה לתקופות שב בדרךו ובדרכו נטו לכ"א פנות בוקר וב 577 הקחל שנמשכה עד הבוקר המשמה של הלילה שנמשכה עד הבוקר ממש.ומי שלא ראה הקפותobilאוויטש דלויבאוויטש לא ראה הקפות מימי!

יום ראשון כ"ג תשרי, יום שמח"ת: עליה לתפקיד שחרית בהדרת והאמונה הסטובב כי אד"ש והטל מניף בידו לעבר הילדים הניל, משץ זמן ואח"כ הסטובב חזרה והמשיך להכות בשתי ידיים מאה גבואה. פניו הקי מAIRים ומבטן כניל והוא רוקד ושר בשמחה עצמה. שאי אפשר לתאהה כלל על אף שם אתמלול ראיינו צו הקפה אבל כל פעם זה משוחח חדש ואחר מגMRI. כי אד"ש מסתובב לאט תוך כדי קראת הסיבור השלייש החול בשתי ידיים קידוש על פניו כ"ק אד"ש מסתובב עד הסוף. אד"ש סימן לו שגמר עד הסוף. אח"כ החל הגבאי להכריז על הפסוקים דתאה הרatas.

לכמה מהזקנים הורה לומר לחיים, למציר ריל"ג הורה לומר לחיים, וכן לבניו שעמדו בקרבת מקום. אח"כ עודד בידו לראיון כיון להגברת השירה. ואמר לריל"ג למה הוא לא מוחא כפיים. בין ההקפות סימן לא' מהעומדים ליד ש. 2. גורארוי החל בכיבוד הפסוקים של

הקפה ב': הילכו עם הסית קרואים מאנ"ש. הקפה ג': אורחים מערביים ארצוה"ב. הקפה ד': אורחים מknada. הקפה ה': אברכים מהכל. הקפה ז': שלוחים — ומHALI בתוי חב"ז. הקפה ז': החל שוב כי אד"ש עם הסית לAMENT ורוקד כניל במשך זמו רב יותר מחקפה הא. הקפות אלו הстиימו אחרי 30: 2.

לאחריו סיום ההקפות וצאת כי אד"ש אמרו כל הקחל לחיים, והחלו בריקודים סוערים. זה תופס סית' ורוקד בלי הגללה השוי תופס את ביריו ומנסקו ומתייחל לרוקד עמו. ומעגלים רבבים, החלו זה מחזק קנקו משקה וממלח לכ"א. והshmaha מהתחלת השעה 3:00 לפנות בוקר וב 577 הקחל שנמשכה עד הבוקר המשמה של הלילה שנמשכה עד הבוקר ממש.ומי שלא ראה הקפותobilaooitsh לא ראה הקפות מימי!

יום ראשון כ"ג תשרי, יום שמח"ת: עליה לתפקיד שחרית בהדרת והאמונה הסטובב כי אד"ש והטל מניף בידו לעבר הילדים הניל, משץ זמן ואח"כ הסטובב חזרה והמשיך להכות בשתי ידיים מאה גבואה. פניו הקי מAIRים ומבטן כניל והוא רוקד ושר בשמחה עצמה. שאי אפשר לתאהה כלל על אף שם אתמלול ראיינו צו הקפה אבל כל פעם זה משוחח חדש ואחר מגMRI. כי אד"ש מסתובב לאט תוך כדי קראת הסיבור השלייש החול בשתי ידיים קידוש על פניו כ"ק אד"ש מסתובב עד הסוף. אד"ש סימן לו שגמר עד הסוף. אח"כ החל הגבאי להכריז על הפסוקים דתאה הרatas.

כי אד"ש אמרת את כל הפסוקים כולל והזעך עלייהם. כמו' הזכיר את מנהג הכריז יחי מוקמו ורוקד קטמלו. אלא שהיה קצת שיוני בתנועות ידיים הקי. היו הקפות שעודד רק ביד ימי, ובתנועות סיבוביות, והוא הקפות שתנify את ידיים מצד ימין לשמאלו כשל גוף נא.

הבר-מצואה, אומר הבר-מצואה גם פלפל בתורה, ויש נהגין כן גם ביום ההולדה שלפני הבר-מצואה.

והעיקר הוא שכ"א יתגוג את שמחת

bihish בתוכם לתוך החיים, כייל.

ונשים גם בשליחות מצואה לזכה

ש使者ות את הגאולה.

השיה ארוכה כ 50 דקות.

בלילה נערכה התוועדות חסידים בסוכחה בחצר 77 — המשך לכנים צא"ח.

התוועוד המשפייע ר' מענדל פוטרפס שי'

עוד.

י"ח תשרי יום ד' חג הסוכות:

כ"ק אד"ש נכנס לסתותו לברך על הלול בכיבום אתמול. תפילה שחרית בעשרה 10:00. שוב בהلال בענווים היה שינוי בענווים של "אנא ה' השעה נא" לפניהם שנען על מיטה ג'פ'. נגע לצד מערב פעמים. ואח"כ נגע על מיטה ואח"כ שוב למערב ג'פ'. יש מקרים זאת עם מה שקרה היום במערב ארצוה"ב רעדית אדמורן.

במוסוף בשקהל שר ב'אתה בחורתנו" וכן "בשים שלום" כי אד"ש שוב הסטובב לעבר הילדים היתומים הניל ועוד חזק בידו.

אתה"ע, לפני תפילה מנהה, החל כינוס ציה. כל ידי השכונה, ומתקומות אחרים מכל רוחבי העולם התאספו ובאו 77.

שבעה 3:15 כשכ"ק אד"ש נכנס, שרו הילדים "ושמחת בחגון". ועוד חזק בידו. וכן כשהטובב לטענדר המשיך לעוד חזק בידו, במשץ זמן. את קטיע התפלות שרו כרגיל בניגונים המוחדים לך.

בסיום התפילה פנה כי אד"ש לעבר הטענדר המועד לאמרית השיחות והר' י. ה. העט החל בהנחתת הכינוי. 12 ילדים ממדינות שונים אמרו את 12 הפסוקים, וכי אד"ש הביט עליהם מבט מיוחד.

הילד שאומר קדיש הכריז יחי אדונינו מוריינו ורבינו! וכל הילדים הכריזו יחד יחי! אח"כ החל הילד לשידר וכולם יחד את כפי החק' בחזקה, וויאונט משיח נאוי! הרבי מחה את כפי החק' בחזקה, ובאמצע שאל את המזכיר איפה אחוי של הילד, מיד בא הילד ושרו שניים יחד. הקחל

עמדו והתעכבו עלייהם. כמו' הזכיר את מנהג ישראל בדורנו שלא מחייב קודם ללמידה באופן של מיחכים שיגמור קודם ללמידה באופן של "למייגרא", ורק אח"כ יהיה הלימוד באופן של "למייסבר", אלא מיד בתחלת הלימוד לומדים גם את חלק הפלפול שבתורה, כמו' מישראל שבעת

היום, ולכן כששואלים יהודי מתי צריך לבוא המשיח, עונה פשוטות: היום! אלא שכאußerב היום ומילוי עדין לא בא, אולם רם שהיה חסר ב"בקולו תשמעו".

שיחה ג':

בשיחה זו ביאר כי קד"ש את הפסוק השני של "אתה הרatas", ולאחר מכן אמר שאן שנוטרו עדין טיו פסוקים, אך אין זמן לבאר אותם מכיוון שמשיח צדקנו עומד לתגוע בכל רגע ולכן יש "המוצאה" — לבאר בעת מלכתה של היהת הפסוק האחרון, ואם משיח יגיע בימיים, לא תהייה כל קפידה על כך שנוטרו עם תחיה כל קפידה (גביארים שאספו מהספרים היסודות) (בבבאים יתיר את הפסוק על פסוקי אתה הרatas) ולא "פרקוי" אותה, העיקר ממשיח צדקנו יבו! ואז יהיו כולם ואני בתוכם יחד עם נשיית דודנו, טרודים בריקודים של הקפות יחד עם משיח צדקנו.

אחר שביאר את הפסוק האחרון עם שני פסוקים שלפניו, אמר: מכין שימושים צדקנו עדין לא בא, הרי שיש לבאר את שאר הפסוקים של "אתה הרatas". וכי קד"ש ביאר את כולם, כולל הפסוקים "אב הרחמים". והיה זרעך גוי ופרצת.

הולכים כתע להקות, וכן אף שצ"ל זהירות זה שאוחז את הסית' וכיו"ב מ"מ כדי שיאמרו "לחמי" על כוס גדולה, עד שהאץ תהיה כולה משקה.

אחרי הניגונים אמר לר' ב. יוניק שימלא שוב את כוסו ואמר שוב לחיים. אח"כ נתן את המזונות לחרי מ. יוסלבסקי שי עברו הכנסת אורחים ואח"כ נתן לו גם את חוכם של הין. בצתתו מההתוועדות החל לנגן ניגון הקפות לאבי זו"ל.

התוועדות הסתימה לעד ב-30 ב-11:11 בחוץ על השדרה מול 77 התקיים קדושה הרבה עם שלוחנות ערוכים בכל טוב.

הקפות ליל שמחה'ת:

כק' Kadush נכנס>bיהמדייר מספר דקות לפני השעה 00:1. כשהגענו למקומו הנסי את הסידור, ותשופב עבור הקהל שר ניגון שמחה. וחתול מניך בשתי ידיים במחירות ובוצע. הקחל המופען שמילא את כל 77 רקד בשמחה עצומה אין

הניגון עמד כק' מלא קומתו ורקד בשמחה עצומה תוך כדי שמניף בשתי ידיים הק.

אח"כ החל באמירת שיחה:

השמהה היום ציל למלחה. מדידה והגבלה, הן מצד השנה שהיא תהא שנת ניסים (וינס") הוא למלחה מדודה'(ג'), והוא מצד היהום מסיימים את כל התורה ושמחה פרצת את כל הגדרים, ובנוסף לכך, נמצאים אנו ביום ראשון שהוא עניין חדש לנמרי מהימים שלפניו כן (ולבן) אומרים יום ראשון אף שemberiah"ע עברו כבר אלף ימים).

ולכן השמהה ציל למלחה מהגבלה, וכפתוגם מוחי אדמור"ר "מצות הימים בשמחה!" ושהשמהה איננה עיי' לימוד התורה, אלא עיי' ריקוד ברגלים, שכיוון שהסית' צרכיה רגלים כדי לרקוד איי הרגלים הטובות ביותר בשבייל הסית' — זה היהודי.

אח"כ ניגנו ניגון שמחה.

שיחה ב':

באמצע שיחה זו שביאר את פסוקי אתה הרatas — ביאר מותך הסידור. נהוג לבאר את פסוקי "אתה הרatas" לפניו הקפות, וכן נבראר עתה את הפסוק הראשון "אתה הרatas לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו".

ובתקדים: שאלו את ק"ק מוחי אדמור"ר, כיצד יתכן שמתכננים תכניות כדי לבנות בניינים חדשים וכו', הרי משיח צדקנו צrisk לבוא בכל רגע וענה עיי', שגם בימי מצינו דוגמת שני עניינים אלו, שמצד אחד נאמר בימי' "אתה הרatas לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו", ומצד שני משיח עדין לא הניע.

והביאר בזה: העולם מצ"ע נמצא במאובט שמשיח צrisk לבוא בכל רגע, אלא שמנוני סיבות שונות עדין לא הגיע, וכן מצינו בחז"ל שריב"ל שלא את אליהו הנביא מתי יבוא משיח, וענה לו: היום, וכשבער היום ולא הגיעו שלavo ריקוד" (ידי גאס זאל טאנצן"), שחיי מחולקות בינויהם, מ"מ "חיבה ורעות מחולקות נוחגים זה זהה".

ההוראה מכל הניל במשמעותה בפועל הוא שבנוסף לשמחת בייח"ש באופן ש"הרחב עצמו ריקוד" (ידי גאס זאל טאנצן"), יש להשתדל להשפיע גם על אחרים שימושו בשמחה רבה ומופלה. [נכשכיא' ריבת בשמחת בייח"ש, הר' מכיוון שככל ישראל מאוחדים, זה ישפיע גם על זה שוויג שמחת בייח"ש לבדו — אף שהנאה זו —

בסיום השיחה אמר شيئاו את הניגון "ושמחת בחגין" והוסיף, שלאחר מכן עשה את כאו"א מכמ' שליח למינית הצדקה (בסכום של ג' מטבעות) שמקורתו את החגolanola.

בין השיחות תירגס הר' י. העכל את אח"כ השיחות לאנגלית.

הילדים שיימדו כדי לברך את הרבי שליט"א וכל הילדים ענו אחרי הברכה — אמרן, והחלו לשיר "ישמחת בחגין" כי אד"ש הניגן את ידו לעבר הילדים הניל, והמשיך בחגנות זמן רב. וכשטיים, החל לרגע במשך זמן נטן ריקוד ברגלים, שאל האם הוא טנקייט, וכשענה בחוויב נתן לו.

אחר תפילה מערב. החל כי קד"ש באמירת שיחה.

שיחת ליל ה' דחג הסוכות:

בנוסף למה שנאמר ונtabאר לשנה זו ובשנים שלפניו, וכבר נדפסו הדברים, על שמחת בית השואבה, הר' "איו מזרזין אלא למזוריין" להוסיף בשמחת ביה"ש.

האושפזין של היום הם אחרון הכהן והצמח-צדך, ובשנים מצינו הדגשה בעניין האחדות. אצל אחרון הכהן נאמר "אווחב שלום ורודף שלום" ועדי' בונגע לציצ' ידוע שבמיו ועדי' השתדלותו נפעל שלום ואחדות בין החוגים השונים בעם ישראל, ואין זו סתרה ל'עהרא נחרא ופשטיה'', ועד שבכמה דברים חלקו בונגע להלכה בפועל — כי זהה ע"ד מ"ש בגמי על שמי וહל, שאעפ"י שהו מחולקות בינויהם, מ"מ "חיבה ורעות מחולקות נוחגים זה זהה".

ההוראה מכל הניל במשמעותה בפועל הוא שבנוסף לשמחת בייח"ש באופן ש"הרחב עצמו ריקוד" (ידי גאס זאל טאנצן"), יש לשתדל להשפיע גם על אחרים שימושו בשמחה רבה ומופלה. [נכשכיא' ריבת בשמחת בייח"ש, הר' מכיוון שככל ישראל מאוחדים, זה ישפיע גם על זה שוויג שמחת בייח"ש לבדו — אף שהנאה זו —

מ恰 כפויים בחזקה וכי קד"ש הניגן בידו מספר פעמים שיגבירו את המלחיאות כפויים. אח"כ החל באמירת שיחה:

"צבאות ה' ז' דחוה"ם טוכות לילדי'
בשיחה הריאונה שצ"ל בעת, הן מצד כלות הג הסוכות שהוא "זמן שמחתנו" (יתור משאר הייט), וכן מצד הקבויות בימי השבעו — יום שלishi ביום רביעי טוב, ובנוסף לכך, נמצאים ביום רביעי ע"י המדריכים והמדריכת, ואח"כ נטו גם לטකיסטים עברו כל הקהל, ולאן שאל האם הוא טנקייט, וכשענה בחוויב הוגלה האמונות והשלימה.

בשיחה השניה התעכב כי קד"ש על הייחודיות של חדש תשרי שהוא הראש והמניג של כל השנה, בדוגמה הראש שמניג את כל אברי הגוף, וההוראה מזה לילדי "צבאות ה' ז' היא שצ"ל ניכר עליהם שהקב"ה הוא הראש והמניג של הצבא ושל העולם כולו, החל מכך שלכל ילד ולידה יש ברשותם ובחרדים את היכלי זייר' שלם, הכוללים סיידור וכי לחתפלל בו לה), חומש (ללמוד בו תורה ה'), וקופה צדקה ולקים את מצות ה', ועל הניר שמדיביקים עליהם) רושם הילך והילדה "ליה הארץ ומלאה" ואח"כ חותמים את שמותם כדי להורות להם מיעדים שכל הארץ ומלאה שיכים לה. ועדי' שכל הילדים יתאחדו יחד בזמנים ה' וואם שומעים שיש עדין — בודאי ככל שאינם יודעים מכל זה — בודאי יdaggo להשפייע עליהם שיתנהגו כפי שצרךן), ומכווים "אחכחה לו בכל יום שכיבוא" זה נעשה הכנה לביאת משיח רקדו בקרוב ממש.

בשיחה השלישית דבר על כך שמכיוון שכראש השנה חל בשבת (ועד"ז יום א' דסוכות) שעלו נאמר "ובימים שמחותכם - אלו השבותות", אזי יש להוציא בשמחה בכל ימי השנה ובמיוחד שמחה בלימוד התורה וקיים המצוות.

במשך כל לילה של חג הסוכות נחסמים הרחובות של קנטינגסטון על מונטגומרי, ואנשים יוצאים לילוקדים נלחבים בمشך כל הלילה והזטמורת מגנתת ללא הרף. והשמחה בוקעת שחקים, מיעים בbihamek', אנשים מרוחבי נייר ארק. יש גם למחרתו שמשחק בלפדי אש. ומידי פעם מביאים זמר חסידי אחר שישמה את הקחל בزمירותיו.

שמחה בית השאהבה מתחילה לערך בשעה 10:00, ובчасות מגיעים מיעים מהתי' ואניש' מההתוועדות השונות ואוז' מתחלים השמחה והריקודים בשטרופען. עד 6:30 אפשר עוד לראות קבוצה של תמיימים ואניש' שימושיים בריקודים. באמצע השמחה מראים בסרט ווידאו על מסך ענק קטיעים מהشيخה של הימים, ועוד קטעים מיוחדים על הרבי משנים עברו.

יום רביעי י"ט תש"י:
בתפילת שחרית לפני הלל, שכ"ק א"ש קיבל את הולב החל לסדר את החדסים והטבעות וכוי במשך כ 5 דקות (חחן המתין בתחלת הלל) בהשענות. כ"ק א"ש הולך אחר החזן ומחזק בידי את האתורה והולב כשחם צמודים בצד שמאלו מול הלב. וכן מקין את הבימה. וחזור למקומו ואומר אני ה' השעה נא. וכוי. בנותיים כל הקחל מביט על הקחל שעשו השענות והולב והأتרגב בידו. כך זה בכל ימי החג.
תפילה מוחה קריגל בשעה 3:15.
תפילה מועיב ב 6:45.

שיחת ליל ו' דחג הסוכות:
בנוספ' לגודל מעלה של הח"ס בכלל ושל שנה זו במיחוד, נמצאים בתוך י' ימים להושיר שהוא שפה זון הוא דוד מלך המשיח, שכ"ז נעשה הכנה קרוב לביאת משה צדקו, ומכוון שענין הגאולה הוא עיקר מודול באמונה, או' מובן שענין הגאולה חדור בכל מציאותו של יהוד' ובכל מציאותה של הבריאה כולה.

בחמשך השיחה קישר את הניל' עם האושפיזין של היום — יוסף הצדיק ואדמור' מהרש', שבשניהם רואים את העניין של "לכתחילה אריבער". בנווע

(לחוגוג בלבד) היה "ווילדקיט'" שצרכיכם בטול. ויה' שמק' נבוא לנאהלה האמיתית והשלימה - שזהו שיק' גם לאושפיזין של היום, שהרי עיקר עניינו של אחרון הכהן, ה'יא עבותות הקרבנות בbihamek', ועד'ין שני השמות "צמח-צדקה" הם שני שמותיו של משה צדקו. ויל' הטעם שדוֹקָא בשמו מרומז עניין המשית, כיודע דוקא אצל הצ"צ נתחדש שנגלה דתורה יתאחד עם פנימיות התורה בתור תורה אחת, ועל שם זה נקרא ספרו בשם "צמח צדקה", כיוון ש"אנא נפשי כתביית יהביה" ומהות הספר קשורה עם עניינו של הצ"צ. ואף שם הספר לא ניתן ע"י הצ"צ עצמו, אך מ"מ שם זה נתקבל ע"י כל ישראל, עד שאפי' קטינים שאינו ביכולתם להבין דבריה בספר, מ"מ ידוע המנהג בתינוק ילדי ישראל שמחנכים אותו באמירת שמות קדושים של האבות והאמאות, ודשבטי ישראל, וספרים קודושים).

ועי' שעזוקים את שם "צמח" - smo של הצ"צ ושמו של משה, הרי בודאי שהואungen נערם לקרהו, ולכן שיאמרו ג"פ "צמח" "צמח" "צמח" וודאי יבוא משיח צדקו תיכף Zukunft צמח צמח ממש' בסיום השיחה הקחל עזק צמח צמח ממש' מספר פעמים. ואח"כ שרוי ימי ה' כ"ק א"ש החל בחלוקות Dolr לצדקתו לאנשים נשים וטרח חיך להרבה. להרבה שביקשו ברוכה ענה יותר מכל חלוקה רגילה שאחר שיחיה.

לא' מאניש' שעבר ואמר לכ"ק א"ש צמח צמח צמח ענה לו הרבי צמח. לאחר שאמר בנייל, חיך כ"ק א"ש כשבער ר' ישראלי שם טוב, וביריטאו שוניות המרוחקות של שעתים ושל שעות הליכה, כמו קוינס, וביריטאו שמותה. לערך בשעה 5:00 יצאו הקבוצות שהולכין בשעה 3:00. יצאו הקבוצות הייתר קרובים כשבועה 3:00. יצאו רוקדים ממש' זמן. בתקופה זו יוצאים לתפקידם של שוכנות אהרונות אגדות ישראל בירושלים, שילך ג'ב להקפות. שרוי שיר מזמור גו' [דקאפיטל פט]. כ"ק א"ש עוזר שוב בתנועות ידו בחזקה ממש' זמן.

כשבער המיל' של ספר רשיימת שיעורים על מס' סוכה של הרב סולבייצ'יק שמס' את הספר לפני כמה זמן אמר לו כ"ק א"ש: יישר כח על הספר. ואמר לו שלומד בספר זהה. הלה חציג את 2 בנינו. כ"ק א"ש אמר לו: שילמדו בספר חזזה כמו שאני לומד.

ואחרי מספר פעמים כ"ק א"ש החל מעודד בידו. ואח"כ שרוי זין די גאולה. זין די גאולה. והחל רוקד על הקפה ו' הלכו טנקיסטים. שרוי ווי' וואנט משיח נאו. כ"ק א"ש עוזר בתנועות ידו ואח'יו שרוי דידן נצח. הקפה ?' שבג החל כ"ק א"ש לרוקד עם הס' התקטן. מי שיכול להתקדם לכיוון האמצע עשה זאת. כדי לראות את הכהנה בה רוקד כ"ק א"ש. כ"ק א"ש הכהנה בה רוקד ביה' קפ' האמצע עלה מוקני אניש'. לאחריו שחקיף את הבימה ואמרית הפסוקים, החל את ניגנו בתנועות ידו ולרוקד כשהוא אוחז בשתי ידיים הקי בס' ניל' בהקפה א. ומני' את הס' יס' ביה' קפ' הס' ביה' קפ' השיטה בידיו הק' מלמטה שב' ושוב, בסיכון על מקום. השמחה גוברת יותר ווינר והקהל שואג את הניגנו יותר שאת, ולקראות הסיום הנינ' בחזקה את הס' יס' לימין ולשמאל. הקחל ברגעים את הס' יס' והגבלה לגמרי.

הקהל ש' ניגנו ניגנו שמחה וכ'ק עד שהס' יס' יגעו לבימה. ואז החל מעודד ומני' בידו להגברת השירה בתנועות חזקה בדרך כלל ביד ימי ולפעמים גם ביד שמאל. ממש' כל ההקפות זהרנו פניו באור מיוחד. מידי פעם היה נראה כמו שורך את ידו מארוד ו록 אח'יו הלכו לסעוד סעודת השבת והחג.

יום חמישי עצרת, בכ' תש"י:
בנוהג בכל שנה התמיימים ואני' ישאים לתהילכה לשוכנות אהרונות אגדות ישראל בירושלים, שילך ג'ב להקפות. שרוי שיר מזמור גו' [דקאפיטל פט]. כ"ק א"ש עוזר שוב בתנועות ידו בחזקה ממש' זמן. הקפה ד' הלו' האורחים מאה'ק, כ"ק א"ש הורה להרב חיים מילר מניג'י בחורתנו' כ"ק א"ש עוזר בזק' בתנועות ידו. והנינ' את ידו מלמעלה למטה ובפרט כשהגינו לקטע יושם' הגודל, הגודל והקדושים' הקחל חזר על קטע זה פעמים רבות כ"ק א"ש מני' לעץ מלמעלה למטה בחזקה לכל הכניםים והקהל שואג "ושמך' הגודל, הגודל והקדושים'". בפרט עוד עבר הר' גב. ג'י'קובסון.

הקהל החל לשיר על הסלע ה' ושוב העד כ"ק א"ש חזק בידו, בסיום הקפה ניגנו ההקפות לאביו זיל' ובאמצע

בניגנו ההקפות המושר בהקפות אלו. כאח'ו' בס' עץ חיים ביד ימי'נו ובשmailto' בנו' חסית. והחל רוקד על מקומו והקהל החל לשיר את הניגנו בעוז' ורוקד על מקוםו בשמחה עצומה וסוקר ומבט' על מקוםו ועשה כן. וכך הרבי שליט'א אוחז בס' ורוקד ונפנ' הק' הנלבטים, כך זה הגביה את כולם בשמחה עצומה. נמש' כ 2 דקות לערך. כ"ק א"ש נעדר ואז הקחל הפסיק בניגנו זה, כ"ק א"ש חזר עם הס' ווינר ורבינו עד שכ'ק א"ש הגיעו ממקום'ו מורהינו ורבינו עד כאן הקפה. הגבאי הכרוי עד כאן הקפה. א. את הס' יס' יס' ורבינו מורהינו מאניש' שקיבלו את הס' יס' והלבלה לגמרי. הקחל ש' ניגנו לבימה לאמצע' ורקדו. עד שהס' יס' יגעו לבימה. וכ'ק א"ש הביט מעודד ומני' בידו להגברת השירה בתנועות חזקה בדרך כלל ביד ימי ולפעמים גם ביד שמאל. ממש' כל ההקפות זהרנו פניו באור מיוחד. מידי פעם היה נראה כמו שורך את ידו מארוד ו록 אח'יו הלכו לסעוד סעודת השבת והחג. ומיד הכרוי הגבאי על כ'ק.

הקהל ג' הלו' האורחים מאה'ק, כ"ק א"ש הורה להרב חיים מילר מניג'י אגדות ישראל להר' חיים מילר מניג'י להקפות. שרוי שיר מזמור גו' [דקאפיטל פט]. כ"ק א"ש עוזר שוב בתנועות ידו בחזקה ממש' זמן. הקפה ד' הלו' האורחים משאר המדינות (כמובן רוק נציגים) שרוי שיר מזמור גו' בחורתנו' כ"ק א"ש עוזר בזק' בתנועות ידו. והנינ' את ידו מלמעלה למטה ובפרט כשהגינו לקטע יושם' הגודל, הגודל והקדושים' הקחל חזר על קטע זה פעמים רבות כ"ק א"ש מני' לעץ מלמעלה למטה בחזקה לכל הכניםים והקהל שואג "ושמך' הגודל, הגודל והקדושים'". בפרט עוד עבר הר' גב. ג'י'קובסון.

הקהל החל לשיר על הסלע ה' ושוב העד כ"ק א"ש חזק בידו, בסיום הקפה ניגנו ההקפות לאביו זיל' ובאמצע

העמידו אותם על בימתם כי"ק א"ד"ש ובמשך ההקפות עוד במיוחד לעברם את הפסוק הראשון "אתה הראית" וכן האחורי כי"מ ציון" כיבדו כבכל שנה את כי"ק א"ד"ש.

את הפסוק הראשון כי"מ ציון כבדו כבכל שנה את כי"ק א"ד"ש. שאר הפסוקים כובדו קבועות שונות.

אחר אמרת הפסוקים פעם ראונה הסתובב כי"ק א"ד"ש לעבר הקהלה וחול לungan את הניגנו שמחה היוזעה ורודק על מקומו תוך כדי שמניף בידו הימנית. הקהלה החל בשירה והגבר את השמחה לפיקב תנויות ידו הקי' של כי"ק א"ד"ש. כך זה נמשך במשך זמן. אח"כ שוב הסתובב כי"ק א"ד"ש ומפני אל הכותל והחולו בפעם ב' באמירת פסוקי אתה הראית כניל'.

אחר הפסוק כי"מ ציון שנאמר ע"י כי"ק א"ד"ש.

שוב הסתובב כי"ק א"ד"ש לעבר הקהלה וחול בניגנו של י"אל שון זיון די גאוליה' והקהל המשיך והגבר את השירה ושוב כי"ק א"ד"ש מעודד בידו בחזקה בתנות סיבוביות ומיד פעם מינפם מימיון לשמאלו והשירה ב 770 בקעת שחקים, כך המשיך בניגנו זה במשך זמן בעשית השירה כי"ק א"ד"ש משתף בשירה בפיו.

אח"כ אמרו שוב אתה הראית פעם ב'. ולאחריו זאת הפסוק והי' רען הסתובב כי"ק א"ד"ש וחול לשיר יופרצת'. הקהלה שר ורודק על מקומו בשמה רבה.

בחפות ראשונה ואחרונה הלק כי"ק א"ד"ש.

שאשר ההקפות רודק כי"ק א"ד"ש על מקומו. כי"ק א"ד"ש קיבל ס"ת קטן והלכו עמו עוד כמה מהזקנים, והמוסיריהם וד"ר ויס. כי"ק א"ד"ש הלק ממקומו עד אמצע 770 שם היתה מוכנה בימה מויודה עברו בראותם אלו. בדרכ' נתן לאנשים שעמדו בצדדים לנשך את הס"ת ובפרט לילדיים וחיך אליהם במויוח לאלה שאיחלו וכי"ק א"ד"ש: לזכות לשנה הבאה ענה: Amen.

ברכה מהכי"ק א"ד"ש.

כי"ק א"ד"ש התקדם לאט מחות הציפיות והזזוק. כשהגענו לעלה לבמה ואחר ההקפה ואמרת הפסוקים החל כי"ק א"ד"ש

לדעת וגוי שנאמר ביום שמחה'ת הintoshלי'ג.

ליל שמייני עצרת:
בחצ' שעה לפני הדלק'ין פתחו את דלנות 770. והאנשים שעמדו מbehוץ נחרו ל 770 לתפוס מקומות עברו ההקפות. תוך זמן קצר 770 התמלאה על גdototy באנשים, לאורך כל הקירות הקימו פרמדות גבותות שהתملאו עד אפס מקום.
שעה 6:45 נכנס כי"ק א"ד"ש לתפילת ערבית של ליל חג. הקהלה שר "ושמחת בחיק'ך" וכשהגענו לבימה [שהשנה הגביהו אותה במויוח, ע"י שמו על הבימה של כל שנה חלק מהבימה של קריית-הتورה] הניח את הסידור על הסטנדרט והסתובב לעבר הקהלה וחול מניף בידו להגברת השירה ופניו האירו במויוח. והקהל רקד ושר בכל כוחו, וכי"ק א"ד"ש מעודד לכל היכיונים משך זמן רב.

בסיום התפילה הגבאי הכריז על זמן ההקפות בשעה 00:00. שוב הסתובב כי"ק א"ד"ש על מקומו וعودד בחזקה בידו הימנית וכך יצא כשמועוד בידו את הקהלה הרב שהצטוף בבייחניש. בinityים הקהלה הרבה מיהר לעשות קידוש.

בסוכחה של 770 הכננו כל טוב, בשור ודים וכו', וכי"כ יכול לעשות שם קידוש וכו', כי"ז היה באירגנו של הר' נהום שי' מרקוביץ', לקרה ההקפות בשעה 00:00, 770 התמלאה באנשים בצהורה בלתי רגלה, אנשים קשו רוחטים לעמדים כדי להזוויק בהם, כל 4 העמידו את עצםם בשרותאות לא' הקירות. וכי"ק א"ד"ש נכנס להקפות שמ"ע תש"ג. בשעה 00:00 הקהלה שר את ניגון ההקפות. וכשהגענו לבימה הניח את הסידור על הסטנדרט וחול מניף את ידו הימנית בחזקה. לכל היכיונים במשך זמן, והקהל שחל לטעום מהשמה של שמחה'ת שר ורודק על מקומו בשמה רבה.

אח"כ החל הגבאי בכבוד פסוקי אתה הראית. בנטים שאיל כי"ק א"ד"ש אףה הילדים הניל' שאומרים קדיש. ומה

יום חמישי ב' תשרי יום ד' דצ' הסוכות:
תפילות שחרית היה כרגיל וכן בתפילת מנחה לקרה תפילה מעירב של ליל השוענא הרבה, הגיעו קהל גדול ל 770. אחר תפילה מעירב החל כי"ק א"ד"ש באמירת שיחת:

שיחת ליל הווע"ד:
בשיחת דבר כי"ק א"ד"ש על כך שככל עניינו הימים ובמיוחד שמחת בייח"ש, ציל באופן של "החושענא רבה", ישועה גדולה, ובפרט שהיום הוא היום האחורי והחותם של תג הסוכות. ולאחר מכן דבר על האושפזין של היום — דוד המלך ואדמור' מהירוש"ב ניע, שבשניהם מודגשת עין השלום.

שעה 1:00 נכנס לבייהנ"ס לאמירת תהילים בצדior. במשך כל אמירת תהילים עמד על מקומו. ובין כל ספר אמר את ה"יי רצון".
אח"כ חילקו הנגנים, כנהוג (עיפויי הוראת כי"ק א"ד"ש לפני כמה שנים), תפוח וDOBש לכ"א מהקהלה.
אח"כ הוציא כי"ק מחדרו צנצנת דבש ומסרה להרב דוד שי' ראסקין עבור תלמידי התלמידים.

יום שישי כ"א תשרי יום הווע"ר:
בעת אמרת החושנות ירד כי"ק א"ד"ש מהבימה. ואקריא כל הקפה חזר למקום למיטה.

במשך הקפה ז' הרכיב את משקפיו. לאחר התפילה החל בחלוקת עזקה. הכריזו שיגשו רך אלה שעדיין לא קיבלו. השנה עמד כי"ק א"ד"ש בפתח חדרו כל אבן ב 770 hei תפוט, כל סנטימטר של מקום מדור ותפוס, בכל מקום אפשרי העמידו באקסים לעמוד עליהם היו כל אלה שקרו את עצםם בשרותאות לא' הקירות. וכי"ק א"ד"ש נכנס להקפות שמ"ע תש"ג. בשעה 00:00 הקהלה שר את ניגון ההקפות. וכשהגענו לבימה הניח את הסידור על

לאחר תפילה מנוחה חילק שוב לעזקה לאלו שעדיין לא קיבלו, ולאחר חילק שטרות של دولار לצדקה ולבושאן אלו שעדיין לא קיבלו — קיבלו לעזקה וشرط לצדקה. החולקה נמשכה עד 4:20. וכך פראוען א' בעל הבתישקייט ווועסט ווערן א' בעל הבית.
לרי' יונה מנדלבו "שר המשקדים" מהא' נתן עוד חתיכה נוספת ואמר לו: "זאלטס האבן או ייסע ווינ'."

החולקה נמשכה עד 11:20 לערך.
במשך הלילה רקדו בשמחת בית השואבה בכל לילה וביתר שאות יתר עוז.
כאן מריישים את המשג' "לא טעמנו טעם שנייה", בלילה רוקדים עד אור הבוקר, ובימים נוספים מנגזע לולב וכל ימי התג.